

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. március 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2019. október 17. napján kihirdetett 19.B.134/2018/42. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja akként, hogy I. r. vádlottat kötelezi további az elsőfokú eljárásban felmerült 31.400,- (harmincegyezer-négyszáz) Ft - kirendelt védő felkészülési díja - megfizetésére is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 43.400,- (negyvenháromezer-négyszáz) Ft az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

- [1] Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdés] állapította meg, továbbá a Hajdúböszörményi Járásbíróság 2017. február 8. napján kelt és jogerőre emelkedett 2.B.22/2017/2. számú ítéletének a vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte, és a lopás vétsége (Btk. 370. § (1), (2) bekezdés b) pont, be) alpont) miatt kiszabott 2 évi időtartamú próbára bocsátást megszüntette. A vádlottat halmazati büntetésül 5 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap. Rendelkezett a bűnjelek sorsáról és döntött a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az ítélet ellen a vádlott és védője felmentésért, a védő másodlagosan enyhítés érdekében is fellebbezést jelentett be.
Az ügyész a határozatot tudomásul vette.
- [3] ... II. r. vádlottal szemben a törvényszék ítélete 2019. október 17. napján jogerőre emelkedett, így e vádlottat a másodfokú felülbírálat nem érinti.
- [4] A fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtette, hogy az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárás során olyan abszolút hibát nem vétett, illetőleg olyan eljárási szabálysértést sem követett el, amely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná. Az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat teljeskörűen beszerezte, egyenként és összességükben megfelelően értékelte és mérlegelés eredményeként állapított meg tényállást, amely megalapozott és

mentes a Be. 592. §-ában írt hibáktól és hiányosságoktól. Indokolási kötelezettségét is hibátlanul teljesítette, és meggyőző érveléssel támasztotta alá, hogy a vádlottaknak miért a nyomozás során tett I. r. vádlottra terhelő vallomását találta hitelt érdemlőnek a bíróságon előadott ellentétes tartamú nyilatkozattal szemben.

Törvényesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is. Helytállóan állapította meg azt is, hogy I. r. vádlott nem volt jogos védelmi helyzetben.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és megfelelően értékelte. A fellebbviteli főügyészség sem a felmentést célzó, sem pedig az enyhítésre irányuló fellebbezéseket nem találta alaposnak és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

- [5] A védelmi fellebbezések okán az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlott vonatkozásában a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta el a Be. 590. § (1), (2) bekezdésére tekintettel az azt megelőző bírósági eljárással együtt.
- [6] A nyilvános ülésen a fellebbezéssel érintett vádlott védője jogorvoslatát és annak irányát változatlan tartalommal fenntartotta. A felmentésre irányuló fellebbezést elsősorban arra alapította, hogy a vádlottak az elsőfokú eljárás során visszavonták a korábban tett vallomásukat és olyan közvetlen bizonyíték, amely a fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségének megállapítását megalapozná nincs. Sem a genetikai szakértő nem tett olyan megállapítást, amely bármely nyomot rögzített volna a lefoglalt eszközön, amely I. r. vádlotthoz lett volna köthető, illetve olyan tanúvallomás sem áll rendelkezésre, amely a cselekménysorról pontos és minden tekintetben alapos bizonyítékként szolgálna. Kiemelte, hogy a bűnösség tagadását illetően I. r. vádlott végig következetes volt a bírósági eljárás során, és a közvetett bizonyítékokból a bűncselekmény megállapításához szükséges és elvárt minden kétséget kizáró bizonyíték nem áll rendelkezésre. Az enyhítést célzó fellebbezés indokaként előadta, hogy amennyiben a törvényszék által rögzített cselekménysor megállapítható akkor a vádlott nem egyenes szándékkal, és nem élet ellen irányuló cselekményt követett el, hanem egy vita hevében valamilyen szerencsétlen mozdulatot tett, amely a védelem álláspontja szerint mindenképpen enyhébb megítélés alá esik.
- [7] A fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta, és kiemelte, hogy sem a felmentést célzó védelmi fellebbezést, sem pedig az enyhítésre irányuló jogorvoslatot nem találta alaposnak. Utalt arra, hogy a vádlottak az eljárás során kétségkívül többször változtatgatták vallomásaikat, erre részben okot adott az, hogy ittas állapotban követték el a bűncselekményeket, másrészt, hogy egymással rokoni kapcsolatban állnak és megbánták, ami történt, továbbá mindketten sérülést szenvedtek. A törvényszék eljárása során a perrendi szabályok maximális betartásával járt el a bizonyítékok körültekintő és gondos mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely megalapozott. A fellebbezéssel érintett vádlott és védőjének fellebbezése a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadja, amely a megalapozott tényállás esetén eredményre a másodfokú eljárásban nem vezethet. Helyesnek ítélte a bűncselekmény jogi minősítését is. A büntetés kiszabási körülmények körében ugyancsak részletesen foglalkozott a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülményekkel, amikor a vele szemben kiszabható büntetés nagyságát megállapította. A büntetési tétel középértékétől lefelé történő eltérést is megfelelően megindokolta, és tekintettel a próbára bocsátás megszüntetésére halmazati büntetést szabott ki, amely tetтарыos, alkalmas a büntetési célok elérésre, igazodik a bűnösség mértékéhez és tükrözi I. r. vádlott társadalomra veszélyességének a fokát. A törvényszék ítéletének járulékos rendelkezéseit a fellebbviteli főügyészség képviselője helytállónak ítélte, és az ítélet helybenhagyására tett

indítványát kiegészítette azzal, hogy a bv. törvény 38. §-a alapján a fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés tartamára tekintettel biztosítási intézkedés elrendelésére kerüljön sor tekintettel arra is, hogy a vádlott az eljárás során nem volt előzetes fogvatartásban.

- [8] Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság az eljárási szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást és ügyfelderítési kötelezettségének teljeskörűen eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékokat körültekintően értékelte, részletesen foglalkozott a vádlottak, így a fellebbezéssel érintett vádlott védekezésével és értékelte az eljárás különböző szakaszaiban tett egymástól eltérő vallomásait. A bizonyítékok egyenként és összességükben történő értékelésének útján mérlegeléssel állapított meg tényállást, mely tényállás az ítéletábra álláspontja szerint is megalapozott és nem szenved a Be. 592. §-ában felsorolt megalapozatlansági okoktól. Tekintettel a törvényszék ítéleti tényállásának megalapozottságára a Be. 591. § (1) bekezdése alapján az ítéletábra a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette.
- [9] Okszerűen vont következtetést a törvényszék a fellebbezéssel érintett vádlott bűnösségére. A másodfokú bíróság a felmentést célzó védelmi fellebbezést nem találta alaposnak, e körben teljeskörűen osztotta a fellebbviteli főügyészség átiratában, illetőleg a perbeszédében elhangzottakat. A törvényszék indokát adta annak, hogy a fellebbezéssel érintett vádlott vallomásai közül mit fogadott el a tényállás alapjául, és melyek azok a bizonyítékok, amelyek ezt alátámasztották. A mérlegeléssel megállapított tényállásnak a támadása a védelem részéről a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett. Az első fokon eljáró törvényszék igen részletesen foglalkozott az I. r. vádlott védekezésével, mely szerint jogos védelmi helyzetben volt. E körben igen részletesen kifejtette álláspontját utalva a Kúria 4/2013. számú Büntető Jogegységi határozatára is. Okfejtését az ítéletábra mindenben osztotta. Utalt arra is a törvényszék, hogy a jogos védelem körében kifejtett cselekmény értékelése megelőzi az erős felindulásban elkövetett emberölés miatti felelősség megállapítását. Az első fokon eljáró bíróság e körben is helyes álláspontra helyezkedett. A minősítés körében a Kúria 3/2013. számú Büntető Jogegységi határozatának mentén vizsgálta az első fokon eljáró bíróság az alanyi és tárgyi tényezőket, és ezek részletes vizsgálata által meggyőző érveléssel állapította meg, hogy a vádlott cselekménye az emberölés büntettét valósította meg kísérleti szakban maradva. A törvényszék által részletesen taglalt körülmények választ adtak arra a kérdésre is, hogy a vádlott cselekménye miért nem életveszélyt okozó testi sértés büntettként értékelendő.
- [10] A büntetés kiszabása körében a vádlott terhére és javára értékelendő bűnösségi körülményeket hiánytalanul, teljeskörűen feltárta, és súlyuknak megfelelően értékelte. Az emberölés büntette 5-től 15 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmény, a kísérletre tekintettel nyilvánvalóan megvolt a lehetőség arra, hogy a törvényi minimumnál alacsonyabb mértékben állapítsa meg a törvényszék a büntetés mértékét és eltérhetett a középértéktől is. A törvényszék a büntetés tartamát 5 évi szabadságvesztésben látta megállapíthatónak. Az ítéletábra álláspontja szerint is az enyhítő szakasz alkalmazására nem volt lehetőség. A büntetés enyhítésére az ítéletábra sem látott lehetőséget tekintettel arra, hogy a fellebbezéssel érintett vádlott jelen cselekményét próbára bocsátás hatálya alatt követte el. Ugyanakkor a súlyosító körülmények köréből mellőzendő az élet elleni cselekmények elszaporodottságára utalás, ugyanis ezt statisztikai adatok jelenleg nem támasztják alá
- [11] Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú eljárásban a kirendelt védő részére felkészülési díj nem került megállapításra. A 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló rendeletének 7. § (2) bekezdése kimondja: a kirendelt védőt felkészülési díjként az eljárási cselekményen való részvételért eljárási

cselekményenként az (1) bekezdés alapján kiszámított díj húsz százalékanak megfelelő összeg illeti meg. A kirendelt védőnek a felkészülési díj 2018. július 1. napjától állapítható meg. Az iratokból megállapítható, hogy 2018 évben a kirendelt védő 11 óra, míg 2019-ben 17 óra időtartamban vett részt, összesen 28 óra időtartamban az elsőfokú bíróság előtti eljárásban. A 2018-ban hatályos szabályok szerint az ügyvédi óradíj összege 2018-ban megkezdett óránként 5.000,- Ft, míg 2019-ben megkezdett óránként 6.000,- Ft. Ezen összegekkel számolva a védőt 31.400,- Ft felkészülési díj illette volna meg az elsőfokú eljárásban, amelynek megállapítása, illetőleg utalványozása elmaradt, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolta.

- [12] Mindezekre tekintettel az ítéletábra a kifejtettek alapján a törvényszék ítéletét a jelzett körben Be. 606. § (1) bekezdésére tekintettel megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 605. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.
- [13] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezéssel érintett vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült kirendelt védői díj megfizetésére.
- [14] Az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség biztosítási intézkedésre irányuló indítványát nem találta alaposnak.
A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 38. §-ának (1) bekezdése alapján, ha a végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó ügydöntő határozat jogerőre emelkedésekor a terhelt nincs letartóztatásban és a szabadságvesztés végrehajtásának azonnali fogamatba vételét a bíróság nem rendelte el az elítélttel szemben - a bv. intézetbe történő befogadásáig - a szabadságvesztés végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedés rendelhető el, ha a bűncselekmény jellegére, a kiszabott szabadságvesztésre, az elítélt személyi és családi körülményeire - különösen az egészségi állapotára, idős korára - tekintettel alaposan feltehető, hogy ezzel is biztosítható, hogy a terhelt szökésével vagy elrejtőzésével a büntetés végrehajtása alól nem vonja ki magát. Az ítéletábra a jogszabályban írt feltételek vizsgálata során arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbezéssel érintett vádlott az eljárás során nem tanúsított olyan magatartást, amelyből arra vonható következtetés, hogy szökésével vagy elrejtőzésével a büntetés végrehajtás alól kivonná magát, ezért annak elrendelését nem találta indokoltnak.

Debrecen, 2020. március 9.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 19.B.134/2018/6. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2020. március 9.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, 2020. március 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Ítéltábla által 2020. március 9. napján meghozott Bf.I.28/2020/5. számú ítélet rendelkező részében a másodfokú eljárásban az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség helyesen 12.000,- (tizenkettőezer) Ft.

A végzés ellen 8 (nyolc) napon belül lehet fellebbezést bejelenteni.

I n d o k o l á s

A Debreceni Ítéltábla a 2020. március 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján kihirdetett ítéletében megváltoztatta a Debreceni Törvényszék ítéletét akként, hogy rendelkezett az első fokú eljárás során felmerült - és az elsőfokú bíróság által meg nem állapított - 31.400,- Ft kirendelt védői felkészülési díjról, egyekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyta. Megállapította, hogy a másodfokú eljárásban 43.400,- Ft az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Az ítéltábla a nyilvános ülésen utalványozott ifj. dr. ... kirendelt védő részére 43.400,- Ft-ot, mely a 31.400,- Ft-os felkészülési díjból és a 12.000,- Ft-os védői jelenléti díjból adódik össze.

Az ítélet rendelkező részében a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség vonatkozásában azonban számítási hiba történt, mivel együttesen tartalmazta az első fokú eljárásban felmerült 31.400,- Ft kirendelt védői felkészülési díjat és a másodfokú eljárásban felmerült a kirendelt védő 12.000,- Ft összegű jelenléti díját. A Debreceni Ítéltábla a Be. 453. § (1) és (2) bekezdései alapján hozta meg kijavító határozatát.

A kijavító határozat ellen a jogorvoslatot a Be. 453. § (3) bekezdés a) pontja biztosítja. A fellebbezési jog vonatkozásában felhívandó a Be. 579. § (3) bekezdése és az 582. § (3) bekezdése is.

Debrecen, 2020. március 9.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A végzés 2020. április 14. napján véglegessé vált.

Debrecen, 2020. június 2.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke